

РЕШЕНИЕ

№ 253

гр. София, 13.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 16.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Гургана Маринова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12121** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 84, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на И. И., гражданин на А., срещу Решение № УВР-116/24.09.2019 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС, с което е отхвърлена като явно неоснователна молбата за статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя.

С жалбата се иска отмяна на оспореното решение, поради противоречието му с материалния закон и допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Посочва се, че неправилно административният орган е приел, че са налице основанията, предвидени в чл. 13, ал. 1, т. 2 от ЗУБ. Твърди се, че са налице основанията по чл. 9, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, тъй като жалбоподателят изпитва основателен страх, че при евентуалното му завръщане би претърпял изтезание, нечовешко или унижително отнасяне или наказание от страна на недържавен агент на преследване. Навежда се довод, че са нарушени разпоредбите на чл. 29, ал. 1, т. 1 и чл. 45б от ЗУБ, тъй като производството е проведено в условията на задържане в СДВНЧ. В проведеното съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не изпраща представител.

Ответникът – интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС, чрез процесуален представител юрк. Ч., изразява становище за неоснователност на жалбата

по подробни доводи, изложени в съдебно заседание.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура, изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Подадена е молба за предоставяне на закрила вх. № РД09-ВР-1051 от 18.09.2019 г. по описа на РПЦ – С., отдел „ПМЗ – кв. Военна рампа“ от И. И., [дата на раждане] в [населено място], А., гражданин на А., етническа принадлежност – пашун, вероизповедание – сунит, семейно положение – неженен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните му данни са установени въз основа на декларация по чл. 30, ал.1, т. 3 ЗУБ, тъй като кандидатът не е представил документ, удостоверяващ неговата самоличност.

С решение № РПЗТ-16/18.09.2019 г. на основание чл. 45в, ал. 1 във вр. с чл. 45б, т.1 и т.3 И. И. е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

При проведено на 18.09.2019 г. интервю търсещият закрила заявил, че работил като преводач за Силите на НАТО, след това в частна фирма, а последните години не работил. Напуснал нелегално А. през И., Турция, Гърция и влязъл нелегално в Република България. Молбата за закрила е мотивирана от кандидата с опасност за живота му, тъй като е работил за Силите на НАТО в държавата по произход. Заявил, че лично не бил заплашван и лично не му било оказвано насилие. Няма проблеми поради етническата си принадлежност или изповядваната религия, не членувал в политически партии или организации, няма проблеми с армията, полицията или други официални власти в А.. Посочил, че не е бил арестуван, съден или осъждан в държавата по произход.

С оспореното в настоящото производство Решение № УВР-116/24.09.2019 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при МС, е отхвърлена молбата за статут на бежанец и хуманитарен статут на И. И., на основание чл. 70, ал. 1 вр. чл. 13, ал. 1, т. 2 и т. 4 ЗУБ. Интервюиращият орган е приел, че молбата е неоснователна и явно неправдоподобна, тъй като от една страна И. И. е заявил, че животът му е станал опасен, след като хората са разбрали, че е работил за Силите на НАТО, а от друга страна е заявил, че той повече от година не е работил със Силите на НАТО, като е продължил да живее в А., въпреки твърдението че животът му е бил в опасност. Изложени са доводи за липса на предпоставките за предоставяне на бежански статут, тъй като кандидатът не е заявил основателни опасения от преследване по смисъла на чл. 8 от ЗУБ - раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, както и не е налице преследване от държавен орган или организация, на която А. не може да противодейства. Изложени са доводи, че за чужденеца не са налице и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 ЗУБ, тъй както не е бил изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция; изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание; тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Въз основа на приложената с преписката справка вх. № МД-474/23.08.2019 г. на дирекция „Международна дейност“ при ДАБ е прието, че в А. не е налице вътрешен или международен въоръжен конфликт, поради което за чужденеца не се установяват и

предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ. Административният орган не е установил и да са налице предпоставките по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 от ЗУБ, тъй като кандидатът е заявил, че е неженен. Изложено е, че не са налице и предпоставките по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ, тъй като в хода на производството кандидатът не се е позовал на причини от хуманитарен характер.

По делото са приети доказателствата, представени с административната преписка.

От приложената справка № МД-474/23.08.2019 г. на дирекция „Международна дейност“ при ДАБ се установява, че има проблеми относно сигурността в различни региони на А., както и във връзка със значителния брой разселени лица, но територията на А. не е обхваната от вътрешен или международен конфликт.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 ЗУБ и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от П. Д. С., определен за интервюиращ орган със заповед № РД 05-120/14.02.2018 г. на председателя на ДАБ – МС - компетентен орган съгласно чл. 13, ал. 1 ЗУБ. Решението е издадено при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон, в установената от закона писмена форма и същото е съобразено с целта на ЗУБ. Не са налице отменителни основания по чл. 146 АПК.

Решението е издадено в 10-дневен срок от регистрацията на чужденеца (И. И. е регистриран на 18.09.2019 г.), съгласно чл. 70, ал. 1 ЗУБ, след като интервюиращият орган е приложил ускорена процедура в производството по общия ред и е приел, че молбата е явно неоснователна по смисъла на чл. 13, ал. 1, т. 2 ЗУБ.

Законосъобразен и обоснован е изводът на административния орган, че изложените от лицето причини не представляват материалноправно основание по смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. В разглеждания случай, от изявленията на жалбоподателя е видно, че същият не е бил лично преследван в родината си поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение. Твърденията на чужденеца за опасност за живота му, тъй като хората знаели че е работил за Силите на НАТО, не обосновават извод за преследването му по смисъла на чл. 8, ал. 4 ЗУБ. Това е така, тъй като не са посочени данни за физическо насилие или друг вид преследване както от официалните власти, така и от други неправителствени организации или групировки. Изрично оспорващият е заявил, че не е бил арестуван, съден или осъждан. В случая не са налице данни, а и не се твърди да са тежко засегнати основните права на чужденеца. Още повече след като жалбоподателят е спрял да работи за Силите на НАТО, същият е продължил да живее в А., работил е в частна фирма, последната година преди напусне страната не е работил, като за целия този период не са наведени никакви конкретни твърдения да е бил заплашван или преследван от някого във връзка с предишната си работа за Силите на НАТО.

Посочените от И. И. причини за желанието му да получи закрила не са сред основанията, обосноваващи предоставяне на хуманитарен статут. Жалбоподателят не твърди мотивирано наличието на проблеми с властите и/или да са отправяни тежки лични заплахи срещу живота и личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Не е посочил като причина да напусне държавата по произход нито една от реалните опасности,

предвидени в чл. 9, ал. 1 ЗУБ. Предвид тълкуването на Съда на Европейските общности по дело № С-465 от 2007 г. не се установяват предпоставките и на чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ.

Наведеният в жалбата довод за наличие на съществени процесуални нарушения, изразяващи се в провеждането на производството по ЗУБ в условията на задържане в СДВНЧ е неоснователен. Съгласно чл. 29, ал. 4 от ЗУБ, чужденецът се настанява в транзитен, регистрационно-приемателен център или на друго място за подслон от Държавната агенция за бежанците след преценка на здравословното състояние, семейното и материалното положение на чужденеца при условия и по ред, определени от председателя на Държавната агенция за бежанците. Чужденецът се подлага на медицински преглед и изследвания и остава под карантина, докато станат известни резултатите. При медицинския преглед се установява дали чужденецът, търсещ международна закрила, принадлежи към уязвима група и дали има специални потребности. В процесния случай видно от решение № РПЗТ-16/18.09.2019 г. на основание чл. 45в, ал. 1 във вр. с чл. 45б, т.1 и т.3 И. И. е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до приключване на производството за предоставяне на международна закрила. Административният орган е установил, че жалбоподателят не принадлежи към уязвима група, както и се е позовал на постъпило писмо с вх. № 2-59/17.05.2019 г. от ДАНС, съдържащо информация, че И. И. попада в приложното поле на разпоредбата на чл. 45б, ал. 1, т.1 и т. 3 от ЗУБ, въз основа на което е преценено, че е необходимо чужденецът да бъде настанен в център от затворен тип. По делото не са ангажирани доказателства за обжалване на посоченото решение.

По гореизложените съображения настоящият съдебен състав приема за правилен и обоснован изводът на ответния орган, че спрямо жалбоподателя не са налице основания по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут и молбата му е явно неоснователна по смисъла на чл. 13, ал. 1, т. 2 и т. 4 ЗУБ. Поради това оспореното решение е правилно и законосъобразно, а подадената жалба като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, I отделение, 3-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. И., гражданин на А., срещу Решение № УВР-116/24.09.2019 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС, с което е отхвърлена като явно неоснователна молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него.

СЪДИЯ: